

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark

Regionalt skog- og klimaprogram for Vestfold og Telemark 2019-2022

1.	Innledning.....	3
1.1	Bakgrunn	3
1.2	Om ordningene i RSK.....	3
2.	Fakta om skogbruket i Vestfold og Telemark.....	4
2.1	Skogareal	4
2.2	Eiendomsstruktur	4
2.3	Treslagsfordeling	4
2.3	Stående volum og tilvekst	5
2.4	Avvirkning.....	5
3.	Tilskuddsordningene i RSK.....	6
3.1	Tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer	6
3.1.1	Mål for tilskudd til skogbruksplanlegging i Vestfold og Telemark	7
3.2	Tilskudd til skogsveier.....	7
3.2.1	Mål for bygging og ombygging av skogsveier i Vestfold og Telemark.....	8
3.3	Tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	8
3.3.1	Mål for drift med taubane, hest o.a. i Vestfold og Telemark.....	9
4.	Prioriteringer av tilskuddsmidler i Vestfold og Telemark.....	9
4.1	Tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer	9
4.1.1	Tilskudd til områdetakster.....	9
4.1.2	Tilskudd til enkelttakster og fellestakster	10
4.2	Tilskudd til veibygging	10
4.2.1	Prioritering av tilskudd til skogsveier	11
4.2.2	Fastsetting av tilskuddssats for skogsveier	11
4.3	Tilskudd til drift med taubane, hest o.a.	11
4.3.1	Tilskudd til drift med taubane	11
4.3.2	Tilskudd til drift med hest.....	11

1. Innledning

1.1 Bakgrunn

I jordbruksoppgjøret 2017 ble det avtalt at regionale bygdeutviklingsprogram (RBU) bestående av regionale næringsprogram (RNP), regionale miljøprogram (RMP) og regionalt skog- og klimaprogram (RSK) skal revideres innen 1.1.2019. Landbruks- og matdepartementet sendte oppdraget til fylkesmennene i brev av 20. september 2017, med føringer for arbeidet. Målsettingen er å styrke og samordne det regionale miljø-, klima- og næringsarbeidet. Det legges til grunn at de fylkesmannsembetene som er vedtatt sammenslått fra 2019 samarbeider om utformingen av bygdeutviklingsprogrammene i samarbeid med det regionale partnerskapet. Det regionale partnerskapet består av Fylkesmannsembetene, fylkeskommunene, Innovasjon Norge og faglagene i landbruket med flere. Partnerskapet har besluttet at programmene skal være felles for Vestfold og Telemark fra og med 1.1.2019. Ny programperiode vil være 2019-2022.

Skog og utmark er behandlet både i RBU, i RNP og i RSK. Bygdeutviklingsprogrammet er overordnet dokument for alle programmene og gir overblikk over nasjonale mål i landbrukspolitikken og utviklingstrekk og føringer i landbruket i regionen. I næringsprogrammet er det beskrevet utfordringer, muligheter, strategier, mål og tiltak for skog- og utmarksnæringen i planperioden. I skog- og klimaprogrammet gis konkrete prioriteringer og føringer for spesifikke tilskuddsordninger i skogbruket.

1.2 Om ordningene i RSK

Landbruks- og matdepartementet har gitt føringer om at RSK kun skal omfatte ordningene for tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer, jf. forskrift nr. 449 av 4. februar 2004 om tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer, og tilskudd til skogsveibygging og til drift med taubane og hest, jf. forskrift nr. 447 av 4. februar 2004 om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket. Dokumentene «Hovedplan for skogbruksplanlegging i Vestfold og Telemark 2019-2028», «Retningslinjer for søknader om tilskudd til bygging og ombygging av skogsveier i Vestfold og Telemark» og «Retningslinjer for søknader om tilskudd til drift med taubane, hest o.a. i Vestfold og Telemark» er derfor vedlegg til dette dokumentet og må sees som en del av programmet.

Regionalt skog- og klimaprogram skal bygge opp under et aktivt og bærekraftig skogbruk, for økt verdiskaping og klimabidrag, slik det går fram av Meld. St. 6 (2016-2017) «Verdier i vekst – Konkurransedyktig skog- og trenæring». Nevnte melding vektlegger at skogbruk og trebasert industri er viktig både som næring og som bidrag til å løse klimautfordringer. Det ligger ikke i oppdraget å innlemme det omfattende temaet skogens rolle i klimasammenheng i dette dokumentet. Temaet vil imidlertid være en kjerne i skogforvaltningens arbeid fremover, både sentralt, regionalt og lokalt. Skogen har to hovedfunksjoner i klimasammenheng: å binde karbon og å være kilde til fornybart råstoff, enten som byggemateriale eller som energikilde.

Skogbruket i Vestfold og Telemark skal drives på en framtidsrettet og bærekraftig måte. Det krever et godt kunnskapsgrunnlag for å foreta riktige avveininger mellom økonomi, økologi og hensynet til friluftinteressene. Skogbruksplanlegging med miljøregistreringer er derfor et sentralt virkemiddel i skogpolitikken. Gjennom dette arbeidet får skogeierne en meget god oversikt over skogressursene som finnes på skogeiendommen, samtidig som de også får oversikt over skogområder hvor hensynet til det biologiske mangfoldet bør veie tyngst. Skogbruksplanleggingen med miljøregistreringer skaffer også det offentlige svært gode oversikter over skogressursene som gjør det lettere å utøve skogpolitikken både lokalt og på regionalt nivå.

Et hensiktsmessig skogsveinett bidrar til store kostnadsreduksjoner knyttet til skogsdrift og eiendomsforvaltning. I tillegg til redusert terrengtransport ved foryngelsehogster og tynninger, har skogsbilveiene stor verdi i forbindelse med forvaltning av skogen, herunder oppbygging av ny skog og

videre skjøtsel. Sammenliknet med terrengtransport gir helårs skogsveier bedre mulighet til å utnytte sesongvariasjoner i priser og avsetningsforhold for tømmer. Rasjonell adkomst til skogen bidrar også til bedre muligheter for mer stedstilpasset skogbruk med drifts- og foryngelsesmetoder som kan gi positive miljøgevinster. Skogsveinettet gir også muligheter for friluftsliv og annen næringsvirksomhet enn skogproduksjon.

Meld. St. 6 trekker frem at skogsbilveinettet er betydningsfullt i beredskapssammenheng. Det kan være i forbindelse med skogbrann, stormfelling, insektangrep eller redningsaksjoner. Skogsveiene kan også i noen tilfeller brukes dersom det offentlige veinettet må stenges, eller i krisesituasjoner.

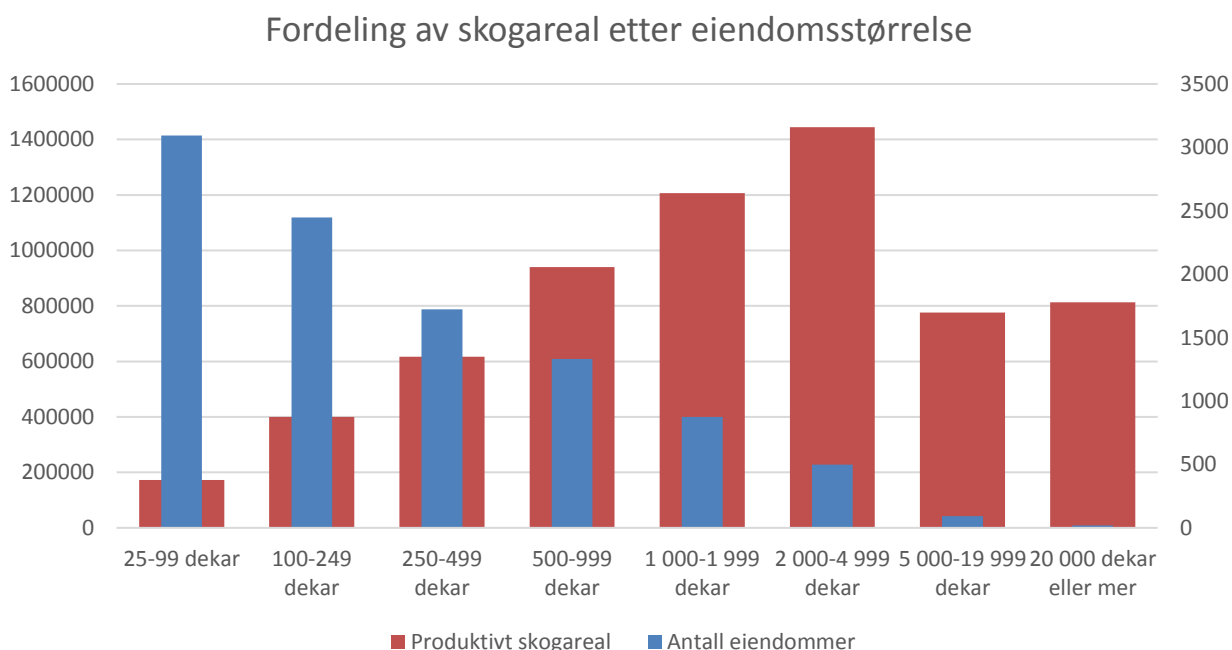
2. Fakta om skogbruket i Vestfold og Telemark

2.1 Skogareal

Totalt skogdekt areal i Vestfold og Telemark utgjør om lag 9 200 000 daa. Det tilsvarer 61 % av det totale arealet i fylkene. Av dette er om lag 6 500 000 daa produktiv skog. Det produktive skogarealet dekker 38 % av det totale landarealet.

2.2 Eiendomsstruktur

I regionen er det 10 082 skogeiendommer med mer enn 25 daa produktivt skogareal (Statistisk sentralbyrå 2016). Disse skogeiendommene har et gjennomsnittlig skogareal på 646 dekar. 19 skogeiendommer er på over 20 000 daa. Gjennomsnittstørrelsen når eiendommene over 20 000 dekar er holdt utenom, er ca. 550 daa pr. eiendom. Over halvparten av skogeiendommene i Vestfold og Telemark er under 250 dekar.

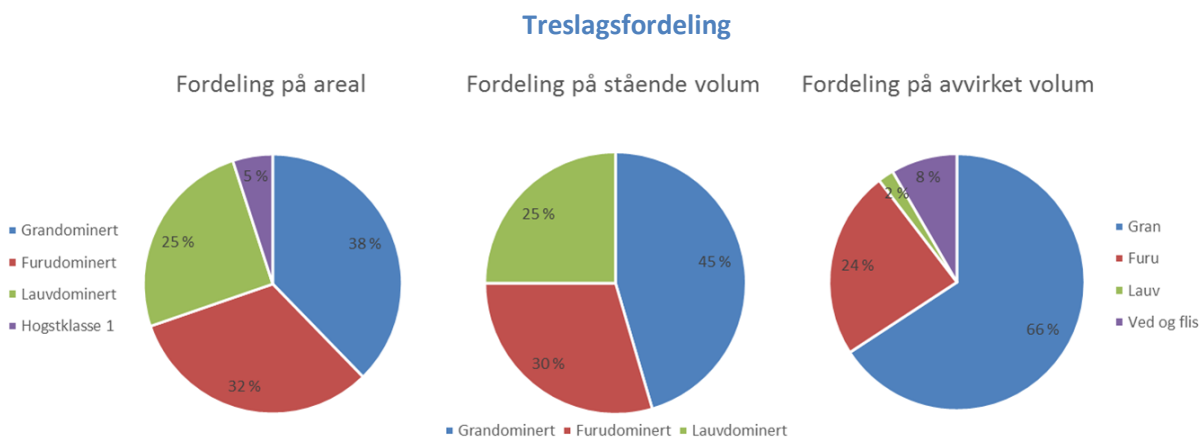
Figur 1: Skogareal i Vestfold og Telemark, fordelt på eiendommer etter størrelse (kilde: Statistisk sentralbyrå 2016).

2.3 Treslagsfordeling

Det dominerende treslaget i regionen er gran, som utgjør snaut halvparten av stående volum på produktive arealer. Furu utgjør ca. 30 prosent av volumet, mens lauvtrær utgjør ca. 25 prosent. Siden

Landsskogtakseringen begynte sine registreringer i Vestfold og Telemark i 1922 har skogressursene i fylket økt betydelig. I 1922 stod det i gjennomsnitt 6,2 m³ tømmer uten bark per dekar. I dag er det gjennomsnittlige tømmervolumet pr dekar 12,7 m³ (Landsskogtakseringen 2014).

Landsskogtakseringen i 2000-2004 viser at den yngre produksjonsskogen av gran vokser raskere enn tidligere erfaringsmodeller skulle tilsi. Det gunstige jordsmonnet i store deler av fylket, kombinert med lengre og varmere vekstsesonger kan være noe av forklaringen på en slik utvikling.

Figur 2: Treslag i Vestfold og Telemark fordelt på henholdsvis areal, stående volum og omsatt virke (kilder: Landsskogtakseringen 2000-2004, NIBIOs rapport Bærekraftig skogbruk i Norge 2014, SkogData 2017).

2.3 Stående volum og tilvekst

Stående volum i produktiv skog i Vestfold og Telemark er ca. 88 millioner m³ uten bark, topp og avfall (Landsskogtakseringen 2014). I følge et estimat fra Landsskogtakseringen 2000-2004, er tilveksten på det produktive skogarealet i fylket ca. 2 750 000 m³.

2.4 Avvirkning

Avvirkningen i fylkene Vestfold og Telemark i 2017 var til sammen 1 112 000 m³ inkl. ved. For denne regionen er det den høyeste registrerte avvirkningen på 2000-tallet. Når ved holdes utenom, var avvirkningen 1 017 000 m³ tømmer, fordelt på ca. 60 % sagtømmer og ca. 40 % massevirke.

Statistikk for de siste 10 årene (2008-2017, Statistisk sentralbyrå) viser at innrapportert avvirkning for salg, ekskl. virke til ved og flis, i Vestfold bestod av 92 % grantømmer, mens furu utgjorde 5 % og lauv 3 % i perioden. I Telemark var fordelingen 63 % grantømmer, 36 % furu og 1 % lauv. Andelen av lauv i total avvirkning er noe høyere fordi en betydelig mengde av virket som hogges til vedproduksjon og flis er lauv. I tillegg er det trolig en del lauvvirke til vedproduksjon som ikke blir innrapportert. Det er likevel liten tvil om at avvirkningen av lauv er lav i forhold til det treslagsfordelingen skulle tilsi. Det er en stor utfordring for skogbruksnæringen i Vestfold og Telemark å øke avvirkningen av lauv.

Bruttoverdien (førstehåndsverdien) av omsatt tømmervirke i Vestfold og Telemark i 2015 var drøyt 331 millioner kroner (NIBIO/SSB 2015).

3. Tilskuddsordningene i RSK

3.1 Tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer

Tilskuddsmidlene til skogbruksplanlegging bevilges som LUF-midler over jordbruksavtalen. Forvaltning av tilskuddsmidlene er regulert i forskrift 2004-02-04 nr. 449 om tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer.

Oppdaterte skogbruksplaner basert på skogtakseringer og miljøregistreringer er et viktig forvaltningsverktøy for skogeiere, tømmerkjøpere, entreprenører som skal bistå skogeierne og for offentlige myndigheter. Gjennom skogbruksplanlegging innhentes informasjon om tilgjengelige ressurser, hensynskrevende miljøkvaliteter og behov for skjøtselstiltak. Det gir grunnlag for å gjøre de riktige prioriteringene for å utøve et økonomisk og miljømessig bærekraftig skogbruk.

Samtlige kommuner i Vestfold og Telemark har vært igjennom minst to fullskala områdetakseringer der samtlige skogeiendommer over en viss størrelse har blitt taksert. De eiendommene som har bestilt en skogbruksplan for sin eiendom, har fått laget dette med statlig tilskudd på 50 - 60 % av kostnadene. På de eiendommene hvor det ikke har blitt bestilt noen plan, har det i områdetakster blitt produsert skogoversikter som har vært til god nytte for den lokale skogforvaltningen (kommunen).

Skogeiernes bestilling av skogbruksplaner har variert fra ca. 60 % av produktivt areal i kommuner hvor skogbruk tradisjonelt ikke har stått veldig sterkt til over 95 % av arealet i de mer typiske skogkommunene. Ved lav bestillingsprosent har det blitt vanlig å gjennomføre takstprosjektene som fellestakster, der det kun blir gjort beregninger og laget planer på eiendommer med planbestilling.

Miljøregistreringer i skog har siden år 2002 blitt gjennomført samtidig med skogbruksplanleggingen. I 2012 var dette arbeidet gjennomført i samtlige kommuner. Ved nye takster blir nå miljøregistreringene revidert i henhold til en nasjonal modell som ble innført våren 2017. Landbruksdirektoratet utarbeidet i 2017 retningslinjer for revisjonsarbeidet. Retningslinjene er i tråd med gjeldende miljøstandard (PEFC Skogstandard). For å kunne levere sertifisert tømmer fra skogeiendommer over 100 dekar, er det et krav at eiendommen har oppdaterte miljøregistreringer. Det skal ikke gå mer enn 15 år mellom hver revidering.

Sertifikatholdere kan i henhold til skogstandarden stille krav til skogeierne ved vurdering av behov og gjennomføring av revisjon. Fylkesmannen har ansvar og myndighet for vurdering av grunnlaget for, omfang og utbetaling av tilskudd ved revisjon av miljøregistreringer. Dette innebærer at sertifikatholdere og evt. andre som initierer behov for revisjon og ønsker at skogeier skal få tilskudd til dette, må samarbeide med Fylkesmannen om opplegg og organisering. I forkant av et takstprosjekt bør det derfor utlyses et forprosjekt, hvor kvaliteten på eksisterende miljøregistreringer vurderes. Forprosjektet må munne ut i en rapport med anbefalinger om hvordan revideringen av miljøregistreringer skal gjennomføres i hovedprosjektet. Sertifikatholder vil ha avgjørende innflytelse på beslutningen om videre prosess.

Fylkesmannen har ansvar for å utarbeide hovedplan for skogbruksplanleggingen i fylket. Hovedplanen skal være det strategiske styringsverktøyet for skogbruksplanleggingen. Planen skal angi en grov skisse over fremdrift og årlig planleggingsomfang i fylket i den nærmeste 10-15-årsperioden og et konkret handlingsprogram for skogbruksplanleggingen i de nærmeste 3-4 år.

Hovedplanen gir en oversikt over hvilken aktivitet som forventes innen skogbruksplanlegging og miljøregistreringer i planperioden, fordelt på kommuner og områder. Den gir grunnlag for vurdering av tilskuddsbehov det enkelte år. Hovedplanen gir dessuten mulighet til å samordne behov for flyfotografering, laserskanning og annen datafangst med andre brukere av data, slik at datainnhenting kan finansieres gjennom Geovekstsamarbeidet.

Ny felles hovedplan for skogbruksplanlegging for Vestfold og Telemark er en del av RSK -programmet og følger som vedlegg til dette dokumentet.

Skogbruksplanlegging, slik det gjennomføres i dag, er kostbare prosjekter, som er krevende å organisere og drifte. Utviklingen av storskala ressurskartlegging, som SR16, og metoder for nyregistrering og oppdatering gjennom fjernmålinger og digitalisering av aktivitet i felt åpner for nye måter å organisere skogbruksplanleggingen på fremover. Vi tar høyde for at hovedplanen for skogbruksplanlegging kan bli endret som følge av det. Fylkesmannen i Vestfold og Telemark ønsker å være en pådriver i arbeidet med å modernisere og effektivisere skogbruksplanleggingen.

3.1.1 Mål for tilskudd til skogbruksplanlegging i Vestfold og Telemark

- Videreføre tredje omdrev med skogbruksplanlegging med revisjon og kvalitetskontroll av miljøverdiene basert på skogbrukets behov i de enkelte kommuner
- Bidra til at flest mulig skogeiere skaffer seg oversikt over skogressursene på egen eiendom og innsikt i hvordan disse bør forvaltes
- Videreføre samkjøring av takstprosjekter over kommunegrensene (færre, men større takstprosjekter)
- Sørge for en samkjøring av skogtakstprosjekter med Geovekstprosjekter og omløpsfotografering der dette er hensiktsmessig
- Legge til rette for at ny teknologi og videreutvikling av eksisterende teknologi tas i bruk i skogbruksplanleggingen

3.2 Tilskudd til skogsveier

Tilskuddsmidlene til bygging av nye eller ombygging av eksisterende skogsveier bevilges som LUF-midler over jordbruksavtalen. Forvaltning av tilskuddsmidlene er regulert i forskrift 2004-02-04 nr. 447 om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket (NMSK-forskriften).

Transport er en viktig rammebetingelse for skognæringen. Transportkostnadene er avgjørende for å sikre avvirkning og aktivitet i skogområdene, og spiller direkte inn på skognæringens konkurransekraft.

Skogsbilveinettet i Vestfold og Telemark har en lengde på omlag 6 000 km og vurderes til å være godt utbygd. Det vil fortsatt være behov for nybygging som supplement til eksisterende veinett, samtidig som det er et stort behov for opprusting av eldre veier. I 2013 ble det nasjonalt åpnet for tømmervogntog på 24 meters lengde og 60 tonn totalvekt, og behovet for utbedringstiltak for uttransport av tømmer med moderne tømmerbiler er stort. Noen veier har behov for betydelig oppgradering, mens mange veianlegg vil kunne godkjennes ved at enkelte «flaskehals» utbedres.

Det meste av skogsbilveinettet og skogressursene i Vestfold og Telemark er i privat eie. Skogeierne er beslutningstakere når tiltak som ombygging, vedlikehold og bygging av nye skogsveier skal iverksettes.

Der skogeierne gjennomfører en nybygging eller ombygging av skogsbilveinettet ser vi en gjennomgående aktivitetsheving både på ved økt avvirkning, men også økt aktivitet i det å bygge opp kvalitetsskog for framtida.

Av særskilte utfordringer for skogbruket med hensyn til skogsbilveinettet i Vestfold og Telemark nevnes følgende:

- Utvikle og øke kompetansen om veiplanlegging og veibygging
- Bygge om skogsbilveiene med moderne byggemetoder med bruk av fjell som gir varige investeringer, tåler intensiv utkjøring av tømmer gjennom hele året, høy motstandsdyktighet mot flom og nedbør og lavere framtidige vedlikeholdskostnader
- Forebygge konsekvensene av økende nedbør, regnskyll og flom ved å sette særskilte krav til å plassere og dimensjonere stikkrenner, unngå risikofylt oppsamling vann i lisisider, opprettholde naturlige vannløp og minimalisere risiko for skade på bebyggelse, offentlige veier, jernbane o.a.
- Utbedre flaskehalsen i form av kurveutbedringer, bæresvake partier, snuplasser og avkjørselsforhold
- Bygge ut veinett der store skogressurser ligger avsides eller i bratt og vanskelig tilgjengelig terreng og samtidig kan drives lønnsomt ved rasjonell utbygging av veinettet
- Inspisere og kontrollere bruene på skogsbilveinettet og gjennomføre vedlikehold og ombygging på de som har behov for det

Målene som settes for bruk av tilskuddsmidlene til skogsveier i Vestfold og Telemark skal imøtekomme disse utfordringene.

3.2.1 Mål for bygging og ombygging av skogsveier i Vestfold og Telemark

- Virkemidlene skal forvaltes for et mest mulig rasjonelt og varig skogsbilveinett
- Retningslinjene for virkemiddelbruken skal gjøre det mulig å planlegge for store investeringer og gi forutsigbarhet for skogeierne og for kommunene som førstelinjetjeneste

For å nå målene har Fylkesmannen en sentral rolle og et ansvar for å:

- dokumentere behov overfor bevilgende myndigheter, slik at det stilles midler til rådighet for en oppgradering av skogsveinettet
- sørge for at det gjennomføres løpende 5- og 10-årskontroller av skogsveier som mottar tilskudd
- bidra til at skogsveikompetansen i kommunene er tilfredsstillende og at saksbehandlingen skjer i henhold til gjeldende regelverk
- bidra til at regionen har tilgang på godt kvalifiserte veiplanleggere
- bidra til at flaskehalsen for tømmertransporten også på det offentlige veinettet blir fjernet gjennom å dokumentere skognæringens behov for veistandard

Nye felles retningslinjer for søknader om tilskudd til bygging og ombygging av skogsveier i Vestfold og Telemark er en del av RSK -programmet og følger som vedlegg til dette dokumentet.

3.3 Tilskudd til drift med taubane, hest o.a.

Tilskuddsmidlene til drift med taubane, hest o.a. bevilges som LUF-midler over jordbruksavtalen. Forvaltning av tilskuddsmidlene er regulert i forskrift 2004-02-04 nr. 447 om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket (NMSK-forskriften).

I deler av Vestfold og Telemark ligger det skogarealer med betydelige tømmerressurser og tilvekst i bratt og vanskelig terreng og områder med lang driftsveilegde. Dette er skogområder som tidligere er drevet ut med hest, enkle traktorer, fløting av tømmer eller taubane i ulike perioder. Bruk av taubane o.a. i disse områdene kan få økt aktualitet, avhengig av lønnsomhet og skogbruksnæringens satsing på slik skogsdrift. Landbruksdirektoratet har gitt uttrykk for at midler skal prioriteres til vei. Dette er også i samsvar med utfordringene for skogbruket i Vestfold og Telemark.

For å bidra til virksomhet med skogsdrift i bratt og vanskelig terreng der tømmermengden tilsier at det er aktuelt, settes det mål for bruk av tilskudd.

3.3.1 Mål for drift med taubane, hest o.a. i Vestfold og Telemark

- Tilskudd kan gis til gjennomføring av skogsdrifter i bratt og vanskelig terreng med taubane, hest o.a. der dette ikke hindrer utbygging av rasjonelt skogsveinett og samtidig bidrar til lønnsom drift av hogstmoden skog
- Tilskudd kan gis når driftsformen reduserer risiko for ras og skred i utsatte områder og samtidig bidrar til lokal og regional verdiskapning i den videre verdikjede
- Bruk av tilskudd til taubane, hest o.a. skal sees i sammenheng med behov for ombygging og utbygging av skogsveinettet

Nye felles retningslinjer for søknader om tilskudd til drift med taubane, hest o.a. i Vestfold og Telemark er en del av RSK-programmet og følger som vedlegg til dette dokumentet.

4. Prioriteringer av tilskuddsmidler i Vestfold og Telemark

4.1 Tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer

Definisjoner i henhold til forskrift om tilskudd til skogbruksplanlegging med miljøregistreringer:

- *Enkelttakst: «Med enkelttakst forstås en takst for én enkelt eiendom.»*
- *Fellestakst: «Med fellestakst forstås et felles takstopplegg for skogeiere som innenfor et geografisk avgrenset område bestiller skogbruksplan for sin eiendom.»*
- *Områdetakst: «Med områdetakst forstås en takst som omfatter alle eller de fleste eiendommer innenfor et geografisk avgrenset område.»*

Tilskuddsmidler innvilges etter satser som skissert i punkt 4.1.1 og 4.1.2. Fylkesmannen tar forbehold om at tilstrekkelige tilskuddsmidler er tilgjengelige og bevilges fra Landbruksdirektoratet for det enkelte år. Større takstprosjekter vil bli prioritert hvis tilgjengelige tilskuddsmidler er begrenset i enkelte år.

4.1.1 Tilskudd til områdetakster

Fylkesmannen gir i utgangspunktet 50 % tilskudd til godkjente kostnader på eiendommer som har bestilt plan i områdetakster. Hvis kommunene ønsker å kjøpe skogregistreringer og forenklede skogbruksplaner for skogarealer uten skogbruksplanbestilling, kan Fylkesmannen tildele tilskudd for disse arealene, forutsatt at planbestillingen er over 80 % av produktivt skogareal. Hvis det er begrensede tilskuddsmidler, vil Fylkesmannen prioritere tilskudd til skogeiere som bestiller plan. De resterende kostnadene må kommunen dekke gjennom kommunale rentemidler.

4.1.2 Tilskudd til enkelttakster og fellestakster

Gjennom tilskuddsordningen ønsker Fylkesmannen å stimulere til at skogbruksplanprosjektene gjennomføres som fellesprosjekter i en eller flere kommuner samtidig. Fylkesmannen gir i utgangspunktet 50 % tilskudd til godkjente kostnader i enkelttakster og fellestakster.

4.2 Tilskudd til veibygging

Generelle kriterier i henhold til forskrift om tilskudd til nærings- og miljøtiltak i skogbruket:

- Tilskudd skal bidra til helhetsløsninger som gir grunnlag for utnyttelse av skog- og utmarksressursene
- Veiene bygges i samsvar med gjeldende normaler for landbruksveier med byggebeskrivelse, fastsatt av Landbruksdepartementet 1. juni 2013 med justeringer august 2016
- Før anleggsarbeidet settes i gang, skal det foreligge en byggeplan som kommunen har godkjent
- Veien som blir bygd med tilskudd skal vedlikeholdes til standarden den opprinnelig ble bygd i
- Det kan settes vilkår i samsvar med formålet for tilskudd til det enkelte tiltak

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark legger vekt på at investeringene i skogsbilveinettet i fylket skal bidra til et varig og solid skogsbilveinett som tåler høy bruk av tømmerbiler og samtidig framstår med stor tåleevne mot nedbør og flom. Skogsbilveinettet skal ha stor nytte for skogbruk i dag og i framtiden.

Det er en forutsetning for å gi tilskudd til bygging av skogsbilveier at søknaden fyller kravene gitt i «Retningslinjer for søknader om tilskudd til bygging og ombygging av skogsveier i Vestfold og Telemark».

4.2.1 Prioritering av tilskudd til skogsveier

Fylkesmannen i Vestfold og Telemark gjør følgende prioritering:

Høyest prioritet gis bilveier med høy bæreevne for transport med tømmerbil med henger hele året (forutsatt at veien er fri for is og snø). Dette er landbruksveier i veiklasse 3 og 4, som skal tåle trafikkbelastning av tunge kjøretøy, høy utkjøringsintensitet fra skogsdrifter med stor mengde tømmer og som gir permanente veier med lavere framtidige vedlikeholds- og ombyggingskostnader. Skogbruks- og utmarksinteresser utgjør tilskuddsgrunnlaget for skogsveien.

Hovedadkomstveier og fellesanlegg med flere interessenter kan prioriteres med økt tilskuddssats når disse veiene er strategisk viktige for å utløse skogbruksaktivitet.

Strekningsvis og punktvis ombygging av eksisterende veier som ellers tilfredsstillere kravene til aktuell veiklasse kan prioriteres med tilskudd.

Det gis vanligvis ikke tilskudd til bygging av traktorveier. Det kan gis tilskudd til helårs traktorveier, veiklasse 7, med viktig adkomstfunksjon. Med viktig adkomstfunksjon menes adkomstveier (basveier) som dekker et helhetlig skogområde for en eller flere skogeiendommer og planlegges brukt for årviss drift av skogen.

4.2.2 Fastsetting av tilskuddssats for skogsveier

Tilskuddet beregnes ut fra en fastsatt proSENTSATS for det enkelte veianlegg der produktivt skogareal, kubikkmasse for tømmer i veiens dekningsområde, veistandard, byggeteknikk, massekvaliteter, oppbygging av veien, lønnsomhet og andre forhold av betydning for nytte og bruk av veien legges til grunn.

Av tiltak som særskilt nevnes for støtte med tilskudd er ombygging av bruer på skogsbilveinettet, der bruer som bruker tre som byggemateriale blir prioritert.

Følgende tilskuddsnivå brukes som retningsgivende ved fastsetting av tilskuddssats:

Veiklasse	ProSENTSATS
Helårs bilvei – stor trafikkbelastning med tunge kjøretøyer	30 – 50 %
Bilveier med begrensninger i teleløsnings- og nedbørsperioder	20 – 40 %
Ombygging av bruer på skogsbilveier	40 – 60 %
Traktorveier	20 – 30 %

ProSENTSATS kan variere mellom de enkelte år, avhengig av søknadsmengde og tilgjengelige midler for Vestfold og Telemark.

4.3 Tilskudd til drift med taubane, hest o.a.

Generelle kriterier:

- Søknad om tilskudd skal fylle kravene gitt i «Retningslinjer for søknader om tilskudd til drift med taubane, hest o.a i Vestfold og Telemark»
- Igangsetting av drift skal ikke skje før tilsagn er gitt

4.3.1 Tilskudd til drift med taubane

Det gis inntil 2 200 kr/dekar for tung taubane og inntil 1 800 kr/dekar for lett taubane, inntil henholdsvis 90 kr/m³ og 75 kr/m³.

4.3.2 Tilskudd til drift med hest

Det gis inntil 100 kr/m³ framdrevet tømmer.